

de chinuit. Corecți și eleganti, Marian Hudac (Lunardo), Simona Bondoc (Margarita), Matei Gheorghiu (contele Riccardo), Alexandru Hasnaș, în jupin Maurizio, se mișcă obositor, cu o vervă prea abundentă, iar Vasile Filipescu își însușește credibil rolul candidului Filippetto, cu oarecare haz natural. Distribuirea în Lucieta de acestei atît de experimentate actrițe de comedie care este Rodica Popescu Bitănescu vine într-un fel de la sine, doar că puțin cam lîrziu. Actrița face o dată în plus dovada spontaneității și talentului său, și totuși relația cu Filippetto nu pare să se închege decît accep-tînd convenția.

Spectacolul are o fiuență a lui, o „normalitate” asigurată de capetele de afiș. El nu alunecă în bufonerie, își păstrează bunul-gust, dar nici nu are strălucirea marii comedii care se voia. Curajul de a monta din nou un asemenea text se cerea dublat, cu siguranță, și de îndrăzneala unei viziuni care să scuture impresia de banal. În felul său, el este un test edificator despre dorul clasicilor de a coborî din bibliotecă.

Daniela ANA

Reabilitarea prologului

Femeia îndărătnică reprezintă nu numai un succes de public, ci și o reabilitare a tinerilor actori de la Sfîntu Gheorghie. Spectacolul are ținută, spectatorii

FEMEIA ÎNDĂRĂTNICĂ de SHAKESPEARE ● **TEATRUL** din SFÎNTU GHEORGHE ● Data premierei: 15 iulie 1988 ● Regia: MIRCEA CORNIȘTEANU ● Decoruri și costume: MIRCEA RIBINSCHI ● Distribuția: SEBASTIAN COMĂNICI (Cristofor Sly); LILIANA PANĂ (Circumăreasa); ANTON FILIP (Întîiul actor); LUCIAN NUȚĂ („Sotia” lui Sly); CONSTANTIN COTIMANIS (Petruchio); OANA ȘTEFĂNESCU (Catarina); MIHAI DOBRE (Baptista); CONSTANTIN FLORESCU (Gremio); BOGDAN CARAGEA (Lucentio); DORIN ANDONE (Tranio); FLORIN CHIRIAC (Hortensio); TEODORA MAREȘ (Bianca); IONEL MIHĂILESCU (Grumio); LUCIAN NUȚĂ (Biondello); ANTON FILIP (Vincentio); DAN TURBATU (Curtis, Un pedagog); RADU CIOROIANU (Croitorul); GABRIELA GÎRLONȚA (O văduvă).

sînt încîntați, interpreții joacă dezinvolt, cu vădită plăcere.

Regizorul a avut fericita idee de a începe cu prologul (de atîtea ori omis în alte montări), ba mai mult, bețivanul Cristofor Sly nu se mărginește să urmărească evoluția „actorilor”, ci intervine în acțiune, repetînd replici și dînd noi sensuri unor scene, ceea ce permite o mare libertate de interpretare, accente comice mai acute și o coregrafie scenică plină de fantezie. Este un „spectacol în spectacol” sugerînd abil scena elisabetană.

Desigur, greul aparține celor două personaje principale, Petruchio, cel care izbutește s-o facă pe Catarina cea năbădăioasă blîndă ca un mielușel, și Catarinei, „femeie îndărătnică”, „scorpie” imblinzită prin voința soțului ei. „Voi fi poruncitor pe cît e ea de orgolioasă” — rostește Petruchio, iar lungul și al celor mai bizare nonsensuri născocite cu scopul de a zdruncina voința Catarinei sfîrșește printr-o solidă înțelegere. Raportul de forțe între cei doi devine, treptat, un raport intim de afecțiune și seducție.

Constantin Cotimanis oferă lui Petruchio forță și șiretenie, vigoare și căldură, ironie subtilă și ton grobian, înțelegere și lirism, iar Oana Ștefănescu aduce Catarinei un simbul de „nebuție”, o tragică suferință, un fior de sinceritate, cu remarcabile schimbări de registru.

Din restul distribuției se remarcă Mihai Dobre (Baptista), îndureratul tată ofensat de purtarea fiicei (mai apoi și a ginerelui), mirat de transformările la care asistă, și, mai ales, Ionel Mihăilescu, înruchipindu-l pe Grumio în modalitatea comediei dell'arte, cu performanțele specifice genului. Lucian Nuță (Biondello) a găsit masca personajului, dar nu și resursele valorificării ei scenice; Teodora Mareș (Bianca) este corectă, dar nu reprezintă antiteza surorii sale, nici în prima parte, nici în final. Incadrîndu-se în stilul unitar al spectacolului, Constantin Florescu (Gremio), Bogdan Caragea (Lucentio), Dorin Andone (Tranio), Florin Chiriac (Hortensio), Anton Filip (Vincentio), Dan Turbatu (Curtis), Radu Cioroianu (Croitorul) și Gabriela Gîrlonța (o văduvă) aduc contribuții pe măsura partiturii fiecăruia. Pentru firescul cu care dă viață dificilului personaj, se cuvine să-l menționăm pe Sebastian Comănici (Cristofor Sly).

Colaborarea cu regizorul Mircea Cornișteanu s-a dovedit fructuoasă pentru colectiv, notabile fiind siguranța și fantezia cu care conduce acțiunea, demonstrînd totodată respect pentru opera lui Shakespeare. Mircea Ribinschi ne oferă un cadru scenic plăcut și funcțional, ce contribuie substanțial la cursivitatea spectacolului.

Mihai CRIȘAN